

ud for Tilhørerne, og det var derfor onſteligt — og vi burde maatte have gjort det for længe ſiden — at indføre en Beſtemmelse i Forretningsordenen, der fuldkommen ſvarer til den, Folkethinget har indført i ſin. Det er paa et eneſte lille Ord nær de ſelfſamme Ord, ſom findes i Folkethingets Forretningsorden, der nu foreſlaas optagne ogſaa i Landſtthingets Forretningsordens § 39. Naar der maatte kunde gøres den Indvending, at det havde været rigtigere at betragte Afſtemningen ſom Regel og Afſtemning ſom Undtagelse, ſaaledes ſom det kunde ſe ud, at Forholdet vil blive, er Grunden til, at Beſtemmelsen er ſtillet i Begyndelsen af § 39 i Stedet for i Slutningen, hvor den ogſaa kunde være ſat, den, at Folkethinget ogſaa har ſat den i Begyndelsen af Paragrafen, § 37 tror jeg det er. Jeg anbefaler alſaa af de anførte Grunde det høie Thing at vedtage den foreſlaaede Ændring til Forretningsordenen.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, ſluttedes Forhandlingene.

Formanden: Hvis Ingen udtaler ſig derimod, anſer jeg Forſlaget ſom vedtaget uden formelig Afſtemning, men ſelfølgelig vil, hvis Noget onſter, at en Afſtemning ſkal foretages, en ſaadan finde Sted.

Da Ingen derpaa forlangte Afſtemning foretagen, anſaas

Udvalgets Forſlag til Ændring i Forretningsordenens § 39, ſaa-lydende:

§ 39 affattes ſom følger:

Formanden er bemyndiget til i alle Tilfælde, hvor han har Grund til at antage, at der er Enſtemmighed, at erklære et Afſtemningspunkt — dog med Undtagelse af den endelige Vedtagelse af et Lovforſlag eller et andet ſelvſtændigt Forſlag — for afgjort uden Afſtemning, ſaaſremt Ingen begjærer ſaadan foretagen.

Søvrigt ſter Afſtemningen i Reglen ved o. ſ. v.

ſom vedtaget uden formelig Afſtemning.

Den ſidſte Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forſlag til Lov om ſmitſomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Førſte Behandling findes i Tidenden Sp. 169 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 543 ff.)

Formanden: Jeg ſkal med Henſyn til Betænkningen kun gjøre den Bemærkning, at der et Par Steder er indkommen en lille Ukorrekthed ved Affattelsen af Ændringsforſlagene, men den er ikke ſtørre, end at den med Lethed kan afhjælpes. Det indſtrænker ſig til, at man har ladet nogle enkelte Ord blive ſtaaende, ſom maa gaa ud, naar Ændringsforſlagene ſkulle paſſe. Det gjælder Ændringsforſlagene under Nr. 5 og 11, og i Ændringsforſlag under Nr. 29 er der endogſaa kun et „eller“, der ſkal rettes til „og“. Det er overmaade uſkyldigt alſammen. De fornødne Ændringer i det Trykte, ſom give ſig af ſig ſelv, betragter jeg ſom vedtagne, og den ærede Ordfører vil, naar han tager Ordet, gaa ud fra, at Rettelserne ere foretagne. — Det forekommer mig henſigtsmæſſigt, og deri er Udvalgets ærede Ordfører enig, at vi dele Behandlingen i 2 Afdelinger. Grunden dertil er juſt ikke, at den er ſaa indviklet — der er nok en hel Del Ændringsforſlag, men de ere ikke ſærdeles vanſkelige; de allerfleſte af dem gaa meget let; en Del af dem følge ligefrem af Loven om Svinedifteritis, andre hænge ſaaledes ſammen, at naar Et af dem er vedtaget, maa de andre ogſaa betragtes ſom vedtagne, atter andre ere rene Redaktionsændringer. Delingen ſter alſaa ikke juſt paa Grund af nogen Vanſkelighed ved Ændringsforſlagene; men vi have dog ikke beſtomindre maattet anſe det for henſigtsmæſſigt at foretage en ſaadan Deling. Det første Afſnit omfatter de første 9 Paragrafer med de dertil hørende Ændringer, nemlig Ændringsforſlagene 1—29 inklusivt, det andet Afſnit §§ 10—17 med de dertil ſtillede Ændringsforſlag. Jeg aabner nu Forhandlingen om det første Afſnit; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Mourier-Peterſen):

Af Udvalgets Betænkning fremgaar, at hele Udvalget har været enig i at finde det rigtig, at den ærede Indenrigsminister er fremkommen med nærværende Lovudkaſt, ligesom man ogſaa villiger den Form, Lovforſlaget har ſaaet, nemlig at ſamle alle Beſtemmelſer vedrørende denne Materie i en Lov. Udvalget maa ogſaa anerkjende, at Lovudkaſtets Opgave i det Hele er løſt paa en tilfredsſtillende Maade, og, naar Udvalget beſuagtet har ſtillet en Del Ændringsforſlag, ſaa vil det ſes, at kun de færreſte ere af mere indgribende Natur, medens de fleſte ere fremkomne dels for yderligere at